

ANTTI NEVALAINEN

#AJATUSTENHERÄTTÄJÄ - JOHTAJAN KIRJEET

Sisällysluettelo

Johdanto	3-7
Kirje 1 – Ensikosketus	8-9
Kirje 2 – Työtä järkesi mukaan	10-11
Kirje 3 – Viisautta etsien	12-13
Kirje 4 – Ihmisten kohtaaminen	14-16
Kirje 5 – Motivaatiosta	17-19
Kirje 6 – Syytä juhlia	20-22
Kirje 7 – Totuuspuhe	23-24
Kirje 8 – Ongelmat	25-27
Kirje 9 – Ketkä elämänsä parantaa	28-31
Kirje 10 – Velho ei ollutkaan velho	32-37
Kirje 11 – Hymyn voima	38-40
Erään työkaverin kirje takaisin	41-42
Kirje 12 – Stressitekijä	43-47
Kirje 13 – Ihmiselämän tarkoitus	48-53
Kirje 14 – Ansaitut eläkepäivät	54-58
Kirje 15 – Vaikeat hetket	59-64
Kirje 16 – Tärkeät asiat	65-69
Kirje 17 – Mikä parantaa elämää	70-73
Kirje 18 – Mistä olet kiitollinen	74-77
Kirje 19 – Esimerkillisyys	78-81
Kirje 20 – Ostaisiko Joku?	82-85
Kirje 21 – Turvallista pelätä	86-90
Kirje 22 – Ei ilmesty koskaan	91-95
Kirje 23 – Ei kehtaa	96-99
Kirje 24 – Missä se näkyy?	100-104
Kirje 25 – Sijoitus tulevaisuuteen	105-111
Kirje 26 – Vähemmän pelottava	112-116
Kirje 27 – Piilevät kyvyt ja sinun miksi?	117-121
Eräs tarina kirjeitten vaikutuksesta työkaverin elämään	122-125
Kirje 28 – Kiitos uhrauksista	126-130
Kirje 29 – Kuka kaipaa johtajaa?	131-134
Kirje 30 – Johtajan tärkein tehtävä	135-139
Kirje 31 – Ahkera opiskelija	140-144
Kirje 32 – Ystävät yhteen	145-150

Kirje 33 – Toisten turvallinen juhliminen	151-156
Kirje 34 – Katu kyllä opettaa	157-162
Kirje 35 – Mikä edessä häämöttää?	163-166
Kirje 36 – Ratkaiseva tekijä	167-170
Kirje 37 – Lakkaa toivomasta	171-176
Kirje 38 – Ihminen saa idean	177-181
Erään työkaverin vastaus kirjeeseen	182-184
Kirje 39 – Mieli tekee temppuja	185-188
Kirje 40 – Halutaan jatkossakin	189-192
Kirje 41 – Viimeinen kirje	193-199
Loppusanat	200-201

Johdanto

#Koska viimeksi kysyt puolisoitasi, miten voisit tehdä tämän onnelliseksi?

Sain ajatuksen 2015 kirjoittaa tämän kirjan, kun työskentelin liiketoimintajohtajana Suomen ensimmäisessä alansa yrityksessä. Polkuni johtajaksi ei todellakaan ollut tavanomainen, tai kuten erään merkittävän ystäväni sanoin "sen todennäköisyys oli jopa naurettavaa". Tämä samainen maagi, kun kerran laittoi käden olkapäälleni Tapiolan XL Gymillä pukuhuoneessa, lausui loitsunsa ja aiheutti ajan pysähtymisen hetkeksi. *(Tuosta tarina sitten seuraavassa kirjassa)*. Mutta niin kävi, että runsaan opettajaonnen ja kelpo vastaanottimeni vuoksi olen päässyt elämässä eteenpäin ja pääsin jo paljon aiemmin, kuin miten se muuten olisi tapahtunut, kohti sitä tulevaisuutta, joka oli minulle tarkoitettu. Ja se miten kadulta lastenkotiin pelastetusta pojasta tuli palkittu johtaja ja yrittäjä, löytyy näiden kirjeiden opeista. Tuosta katupojasta-johtajaksi kasvupolusta on tulossa toinen kirja, jonka tarinat jättävät useimmat sanattomaksi. Voipi olla, että sitä kirjaa ei saa kirjoittaa ihan vielä, ei ainakaan ilman lupaa. Siinä kerron tuon polun käännekohtat ja uskomattomat kasvatukselliset oppitilanteet, jotka mahdollistivat minulle tämän kaiken. Kiitän siis eniten kaikesta menestyksestä, sitä opettajaonnea, jonka monesti ihan vain onnellisena vahinkona osakseni sain. Eteeni, usein yllättäen tulleiden opettajien toimesta, jotka eivät kävelleet ohi. Kiitos heidän lempeän ja huolehtivan, mutta periksiantamattoman **#roolipäätöksensä** vuoksi. Ilman heitä en olisi tässä, en luultavasti edes hengissä, puhumattakaan elämässä pärjäämisestä. Tässä kirjassa kiteytyy ajatukset siitä, kuinka onnistuimme yhdessä **työkavereiden** kanssa ***(useimmat muuten kutsuvat johdettaviaan alaisiksi)*** luomaan Suomen ensimmäiseen alansa yritykseen uuden kulttuurin, vaikka yli puoli vuosisataa oli hoettu, ***"näin on meillä aina tehty"***, tuo jokaiselle varsin tuttu fraasi, joka yritti sabotoida rattaita ihan joka ikisessä käänteessä. Sain tehdä töitä mahtavien ihmisten kanssa ja huomasin, että kyllä töitä osataan tehdä, ei vaan osata tehdä yhteistyötä. Eikä ainakaan sellaisella tavalla, että tultaisiin paremmin toimeen ja **#rakennettaisiin jotain hienoa yhdessä**. Ja ennen kaikkea sen sisäisen nahistelun ja oman reviiirin puolustamisen sijaan,

opittaisiin pitämään huolta toisistamme ja siitä mikä oli onnistumisen kannalta tärkeintä, kommunikoimaan rakentavasti. Olen huomannut vuosikymmenten työelämän varrella johtamistyössä ja omassa opetustyössä, että koulutamme kyllä ammattilaisia **#vääntämään työtehtävää**, mutta kukaan ei opeta meille, niitä **#elämäntaitoja**. Jos et siis syystä taikka toisesta kotoa saanut kunnon kotikasvatusta, eikä ystäväönni ja opettajaonni ole ollut puolellasi, tai olosuhteet ovat muuten vain tuoneet kohtuuttomia taisteluita elämääsi ja täten sinulle menetyksentuskaa aiheuttanut, kuulut enemmistöön. Siihen enemmistöön, että kun kysytään, mikä on hyvän kommunikaation kaava, et osaa vastata. Tämän kirjan luettuasi tuo ei asia ole enää näin. Tämän kirjoitusprosessin aikana oli töissä tehty mahdottomasta mahdollista ja saavutettu jotain ainutlaatuista, niin rahassa, asiakastytyväisyydessä, kuin työkaverien ystävyyssuhteissa. Jotain, jossa kaikki halusi olla mukana ja, jonka seurauksena meistä kasvoi parempia ihmisiä matkan varrella. Muodostui **#ystävyyksiä**, jotka kulkevat läpi elämän. Nyt tuo maailma tarjoillaan sinulle. Nauti ja ota käyttöön ne mitä koet sinulle tarpeelliseksi ja lupaan, että olet matkalla parempaan elämään.

Osa tästä tekstistä on omaa, suuri osa toisten minulle opettamaa.

Opettajia on aivan liikaa lueteltavaksi, tai en edes tietäisi välttämättä kuka oli kyseinen opettaja, mutta jokainen heistä ja varsinkin elossa olevista varmasti löytää itsensä tätä lukiessaan. Noin kolmeen kymmeneen ikävuoteen mennessä, kun en ollut itse ilman pakottavaa tarvetta luenut muuta kuin Aku Ankkaa ja Bodauslehteä, toki niitä antaumukselle, kuten eräs ystäväni aiheesta minulle totesi.

(“Oletko oikeasti luenut bodauslehteä 3 tuntia?). Ja sitten, kun tämän kirjan opit alkoivat vaikuttamaan, olen sen jälkeen luenut noin 500 kirjaa ja tavoite on lukea 1000 lisää. **(Äänikirjat ovat muuten mahtava lisä ja apuri, varsinkin jos autoilet paljon. Tästäkin opista kiitos ystävälle).**

Tässä kirjassa kiteytyy se, että kaikki soinnut, kun on jo keksitty. Meille jälkipolville jää vain tehtävä säveltää parempia sävelmiä toisten mahdollistamana. Kaikki hyvä elämään tulee toisilta ihmisiltä.

Miksi aloitin kirjoittamaan johtajan kirjeitä? Pohtiessani omaa kehitystäni, ja sitä olenko ansainnut paikkani johtajana. Ja myös sitä tasoa, että millä portaalla johtajuuden viidestä tasosta olen johdettavieni mielestä. Tein paljon moraalista itsearviointia ja yksi asia mitä pohdin erityisesti, oli se, **#että en johtajana ehtinyt viettää tarpeeksi aikaa johdettavieni kanssa.** En ainakaan niin paljon, kuin olisin halunnut ja koin tarpeelliseksi. Tuo harmitti, koska me olimme jo melko pitkällä, toisiamme lähentymisen polulla ja fiilis oli välillä jopa taianomainen. Aikaa ei vain ollut tarpeeksi kaikkien muodollisten palaverien ja hektisen työkiireen keskellä viettää yhdessä. Miten siis nostaa itsensä pois sieltä perussuorituksen tasolta kohti parempaa. Kohti seuraavaa tasoa.

Erään yksin pohdinnan aikana kysyin itseltäni kysymyksen, yhden monista, joilla johdin niin itseäni, kuin myös autoin johdettaviani onnistumaan omassa työssään. Tuo kysyminen on jotain, josta aikanaan ilmestyy se kolmas kirja - *Parempi maailma – kysymyksillä johtamisen kulttuuri filosofia*. Mutta siinä on kyse elämäntyöstä ja se ei ole aivan vielä valmis; Niin, se kysymys:

Mikä on minun seuraavan tason poikkeuksellinen johtamistekoni?

- *Mitä hyödyllistä en vielä tee, jotain mikä ratkaisisi tuon ongelman ja olisi tosi helppo heti tehdä, ja siitä syystä yhtä helppo jättää myös tekemättä?*

Pohtiessani listasin totuttuun tapaan kasan aiheita ja päädyin sitten kirjoittamaan työkavereilleni yhden kirjeen viikossa, yleensä perjantaisin aamu viideltä. On muuten kiva herätä ennen kellon pirinää, kun on niin innoissaan töihin pääsystä. ***Koska viimeksi olet ollut innostunut jostain ja muut siitä puhuvat?*** Kiitos tästä viikosta on johtajan kirje - Mitä hyödyllistä opimme tällä viikolla työstä ja elämästä. Aina tuo kirjoittaminen ei onnistunut ja sitten siitä tulikin joskus aikamoinen bolemiikki, kun kirje oli saavuttanut jo talon ulkopuolisia tahoja, joissa sitä odoteltiin porukalla. Niin, joillain työpaikoilla oli otettu tavaksi, että joku työkavereistani julkaisi kirjeen sähköpostilla tai Facebookissa ja sitä sitten luettiin porukalla olkapäitä vasten nojailen kahvituolla.

Ja ne muutamat kerrat, kun kirjettä ei ajoissa kuulunut, sain tuta sen, kuinka olen jättänyt ihmiset heitteille 😊 Että enkö ymmärrä, kuinka tärkeä tuo preivi on. Nöyrin anteeksipyyntöni tuon hylkäämissensaation kokeneille, tuo ei ollut tullut mieleeni. Anteeksi!

On niitä ketkä puhuu, ja niitä kenestä puhutaan, kumpaan ryhmään haluat kuulua?

- Riku Kiri 97, Otahallin kuntokoulussa.

Tuosta kerron lisää seuraavassa kirjassa.

Ps: Kirjeet on kirjoitettu usein aamuviideltä tai ainakin sen hetken ajatuksen virratessa, kuten julkaisut yleensä. Joku joskus joutuu varmasti miettimään, että mitäköhän toi tarkoitti tuolla. Kirjeen pituudet tuppasivat kasvamaan innon myötä ja niiden rakenne siinä samalla. Niin siinä käy, kun flow iskee päälle. Kun löydät virheitä tai hassuuksia, niin anna anteeksi. Minä opettelen vasta. Tai kuten eräs merkittävä opettajani sanoi: Virhe tekee asiat kiinnostavaksi, inhimillisiksi.)

Nöyrä kiitos! Ylpeä, mutta ei ylimielinen.

Tuusulassa 23.2.2019

Antti Nevalainen

#Ajatustenherättäjä - huomiot

#Haavoittuvaisuus
• Olla on tehdä, elämä rakennetaan ja tuo on jotain, mikä vaatii tekoja. • Tärkein tehtävä on olla selvillä, tuli usein tunne, että en sitä ole. • Ihmisillä on tarinoita ja sydän. Tutustu ja tunne, mistä muuten tiedät ovatko ihmiset todella mukana, vai vain töissä?
#Opit
• Älä koskaan aliarvioi #hyvien tekojen Wau! efektin vaikutusta ihmisiin. • Työkaveria ei jätetä, sitä saat mitä annat toiselle. • Ihminen tulee tasaisesti haastaa arvioimaan tekemistään ja oppimaan uusia taitoja.
#Hyöty
• Kun otat selvää mitä toinen kaipaa ja toteutat sen, saatte molemmat todella hyvän mielen, joka kantaa pitkälle. • Kun ihminen saa hyvän roolimallin (idolin), otetaan siitä peilisolujen vuoksi itseensä mallia. • Ystävät tekevät palveluksia toisilleen, vaikka se ei olisi aina kivaa.

#hyvien tekojen= Hyvät teot eivät maksa sinulle mitään, mutta välinpitämättömyys lopulta kaiken. *(Tästä tarina seuraavassa kirjassa).*

#roolipäätöksensä= Ihminen voi päättää olla tietynlainen, valita siis asenteensa riippumatta siitä, mitä hänellä on vastassa. Antaa muille näin roolimallia. *(Tästä tarina seuraavassa kirjassa).*

#että en johtajana ehtinyt viettää tarpeeksi aikaa johdettavieni kanssa= Suhdetta luodaan katsomalla ihmiseen. Ilmeet ja eleet on ne mitä haluat nähdä. Miten menee, on sellainen kysymys, johon vastataan yllättävän totuuden mukaisesti. Tule herkäksi vastauksen sävyeroille. Älä kulje ohi.

Kirje 1

Kiitos tästä viikosta – Johtajan kirje

24.3.2016

Kiitoksen aika!

On tullut aika kiittää taas yhdestä viikosta. Ollaan kiitollisia toisistamme ja toisillemme!

Tänään aikainen viesti, jotta vielä ehtii **#pyytää anteeksi**, jos on jotain loukannut, tai käydä kiittämässä käsipäivää niitä **#kenelle on syytä olla kiitollinen**.

Pääsiäisen aika on täynnä elämää. Kevät koittaa, **#elämä herää** ja nimensä veroisesti kylmä Marras väistyy. Kevään aurinko luo lemmen kielen.

Kevään lupaus uudesta elämästä ja onnesta lataa odotuksen ja luo jännitteen, jolla unet työkyvyiksi lumen lailla luodaan. Nyt on kevätkylvön aika ja oikea työ aina hedelmistään tunnetaan, mitä jää siis käteen kun elonkorjuujuhlan muisto taas kohti Marrashaamuja taittuu. Kevään aurinko hymyilee meistä jokaiselle ja hymyn voima on voittamaton! Saa nauttia! – siis Pääsiäistipisen tai kaksi, ei mitään liioiteltua tietenkään;)

Hyvää pääsiäistä – te elämää rikastavat kanssa raatajat!

Teidän Anttinne

#Ajatustenherättäjä - huomiot

#Haavoittuvaisuus
Anteeksi, on vaikea sana. Pahoittelu on halpaa ja helppoa, sitä useimmiten saamme. Pahoittelun sijaan ala pyytämään anteeksi, olit sitten syyllinen tai et. Huomioi ihminen ja saa hänet arvostettuun tunnetilaan.
#Opit
#Parempi heti, kuin liian myöhään. Meillä kaikilla on heitä, #joille olemme kiitoksen velkaa. Keitä olet kiittänyt viimeksi, ja niin että tuntuu?
#Hyöty
Ihminen käy kiitoksella. Ai miten niin, no jos tunnet itsesi turhaksi, niin kuinka mukana olet? Kiitoksella saat toisen arvostettuun tunnetilaan ja syttymään henkiin. Se on positiivinen energia mitä useimmilla työpaikoilla tarvitaan lisää.

#joille olemme kiitoksen velkaa= Ne ihmiset, jotka meitä auttavat tai elämää sulostuttavat, muista kertoa toiselle, kuinka tärkeä tämä on sinulle, tee se heti ja pian uudestaan. *(Tästä tarina seuraavassa kirjassa, kuinka sain "valtakunnansovittelijan pikavalinnassa" olevan pääluottamusmies kaverin, auttamaan minua ratkomaan viheliäisen ongelmapesän).*

#Parempi heti, kuin liian myöhään= Itse en ehtinyt kaikkia opettajiani kiittämään, ennen kuin heitä ei enää ollutkaan. Olisi ollut todella kiva kertoa, että hyvin kävi, kiitos kun pidit huolta ja opetit.

Kiitoksen aika!

On tullut aika **#hiljentyä** viikonloppuun.

Kiitos siis teille mahtavat kollegat, siitä että olette taas sulostuttaneet läsnäolollanne toinen toisiamme. Ei mennyt tämäkään viikko oppimatta taas jotain uutta.

Jos et pääse toteuttamaan työtä järkesi mukaisesti, et todennäköisesti anna kaikkeasi ja tulokset eivät täten ole parhaita mahdollisia. Harvoin olemme täysin rehellisiä edes itsellemme, puhumattakaan toisistamme. Tuo ihmisen kurja geneettinen mahdollisuus valehdella itselleen ja päättää olla vähemmän, kuin voisi parhaimmillaan olla. Tämän ei ole kuitenkaan pakko määritellä tulevaisuutesi menestysmahdollisuuksia, koska aina **#voit päättää oppia** miten tullaan paremmaksi ja ymmärtää missä sitä voit olla.

”Hyvä johtaja ei estä halukkaita kasvamasta, vaan tukee heitä kaikella mahdollisella!”

Minä uskon teihin! Teistä on ihan mihin vaan! Miksi, koska mahdoton on jo tehty. Tulkaa siis herkiksi sille tiedolle, joka ympärillänne mallia näyttää, jotta havaitsisitte ajoissa ne menestyksen opit, jotka voivat muuttua taidoiksenne ja kääntää onnettomuutenne kohti onnekkuutta! Menestys harvoin on sattumaa.

Miksi Antista tuli Antti? Koska jos olen saanut nähdä kauas, johtuu se siitä, että **#olen saanut seistä jättiläisten harteilla.**

Kiitos ja mukavaa viikonloppua!

Teidän Anttinne.

#Ajatustenherättäjä - huomiot

#Haavoittuvaisuus
Hiljaisuus kertoo usein paljon, paljon enemmän kuin puheet. Katso ihmiseen, kuuntele ja hämmästy. Älä kuitenkaan oletatietäväsi mistä on kyse ennen kuin otat selvää. Kehonkielikin on vain yksi tienviitta sinne mistä seuraavaksi tutkia pitää.
#Opit
Järkeä, tunteita ja sitoutuminen pitää kaikki huomioida. Vain toisen huomiointi ja rehellisyys auttaa meitä eteenpäin. Ihmisen paras opettaja on paremmasta tietävä toinen ihminen. Ole rohkea ja tutustu.
#Hyöty
#Jättiläinen ystävänä saa ihmisen turvalliseen tunnetilaan. Luottavainen ihminen osallistuu, uskaltaa ja antaa parastaan. Rohkeus tulee, kun kyvyt kasvavat ja ihminen uskaltaa elää.

#Jättiläinen= Joku, jonka oppien ansiosta uskallamme katsoa pimeällä sängyn alle. (Tästä tarina seuraavassa kirjassa)

Kiitoksen aika!

On tullut aika kiittää taas yhdestä viikosta.

Taas aikainen viesti, jotta jää mahdollisimman paljon aikaa tehdä hyviä tekoja, joista haluat sinut muistettavan! Mieti hetkinen, että ketä sinun kannattaisi pikaisesti muistuttaa olemassaolostasi tai kohteen tärkeydestä sinulle? **#Pidimme eilen kehityspäivää.** Ihmisistä huokui energinen lataus kohti järjestettyä tekemistä ja parempaa vointia. Taas löytyi koordinaatit kohdistaa työpanoksia. Ei ole kuin yksi tapa viedä asioita oikeaan suuntaan ja se on aloittaa tekeminen. Sitä ennen tulee selvittää kyseistä työtä tekevien kanssa, että mitä pitää tehdä. Yksinkertaista, mutta kuitenkin erikoisen kaukaista nykypäivän käskyksentamista täynnä olevan johtamisen maailmassa.

Tie sujuvampaan työntekoon tulee vain tekemällä työt järkevämmiin ja kukas muu työn esteet tuntee paremmin, kuin **#se joka työtä tekee.** Olemme päässeet jo yli yhdestä kriittisestä vaiheesta ja se on se, että ihmiset uskaltavat kertoa ajatuksistaan ilman pelkoa. Ehkä ei täysin, mutta siihen suuntaan. Tuo luottamus syntyy vain oikeudenmukaisuuden ja ystävällisyyden kokemuksista, joihin ihmiset oppivat luottamaan. Mikäs muilta on riistänyt saman mahdollisuuden? Muistakaa olla rohkeita ja esimerkillisiä, kun paremmasta tietämättömät kaipaavat ohjaustanne, kärsiessään alennustilansa masennukseen johtavasta energiatuhlauksesta. Tuhlaaminen kun lopetetaan vain puuttumalla ja paljastamalla tuhlaajat! Katumus on yksi tapa oppia, tai sitten voit muistaa jo tänään ystäviä, ovat he sitten poissa tai läsnä. Tavoittele kauneutta teoissa, älä ulkomuodossa ja muista, että luuloviisaus on kaatumatauti! Niin ja mistä se viisaus sitten tulikaan? No tietysti kokemuksen jälkeisestä **#yhteisestä pohdinnasta.**

Mukavaa viikonloppua teille taistelutoverini!

Teidän Anttinne.

#Ajatustenherättäjä - huomioit

#Haavoittuvaisuus
Parantaminen vaatii työstämistä. Se, että joku asia on vaikeaa tai tuntuu hankalalta, on todellakin se tienviitta hyödyntämättömän #potentiaalin äärelle. Liian usein ei paranneta mitään ja budjetoida aikaa yhteisparantamiselle.
#Opit
Viisaus ei asu vain kulmahuoneessa, vaan työtätekevien mielessä. Parhaimmat menestystarinat on rakennettu siitä, kun hiljainen on saatu puhumaan, äänekäs kuuntelemaan ja ihmiset jakamaan keksintöjään.
#Hyöty
Lopulta 1+1 voikin olla 3. Omat ajatukset yhdistettynä muiden ajatuksiin ja auttamishaluisiin ongelman ratkaisijoihin, voittaa lopulta mitkä tahansa esteet. Se ratkaisu ei vain ollutkaan ihan sitä mitä aluksi luulit.

#potentiaali= Ne yhteiset keksinnöt, joilla säästyisitte yt-neuvotteluilta ja turhalta mielipahalta. *(Tarina pilotetusta potentiaalista seuraavassa kirjassa).*

Kiitoksen aika!

On tullut aika kiittää taas yhdestä viikosta. Kylläpä nämä viikot tuntuvat vierivän, joskus yhtä nopeasti kuin ajatus. Vastahan tämäkin viikko alkoi...

#Ihmisten kohtaaminen. Nuo ainaiset ohikiitävät vaikutuksen tekemisen hetket, jossa luonteesi olemus määrittyy kohdattavan ajatuksissa. Usein pysyvästi ja ratkaisevasti. Ensivaikutelma on erityisen tärkeä, koska se muodostaa sen käsityksen, jolla luottamuksen elementit kohdattavan mielessä lähtevät rakentumaan. Mutta vähintään yhtä tärkeitä ovat kaikki ne muutkin kohtaamisten hetket, jolla jätetään mielikuvamuisto sinusta erkaantuvan mieleen. Ei ole aivan saman tekevää, mistä kohdattavasi sinut muistaa, tai se mistä haluat hänen sinut muistavan. Vaikeissa asioissa ja etenkin tuskanraivoa jakavia kohdatessa, on usein vaikeaa säilyttää parhaan esimerkin tahtotila ja jättää kohtaaja ihailemaan luonteesi lujutta. Mutta ajattelepa hetki maineesi arvoa, kun tuohon pystyt! Niin monta on mielikuvaa kuin kulkijoitakin, mutta totuuksia vain yksi, se josta kaikki ovat valmiita kiittämään. Tuo totuus on se mikä on oikein. Vai minkä haluat oman kohtalosi olevan, kun syyttömänä tuomiolle joudut?

Ihmiselle usein riittää yksi uskomus, jonka varaan hän uskaltaa laskea. Ja lopulta eniten jokaisen tulee laskea itsensä varaan. Se on kuitenkin aivan lopulta oma tekeminen, joka ympärillä olevien kautta eniten hyvinvointiimme vaikuttaa. Juuri sen verran kuin annamme hyvää esimerkkiä ympärillemme, on se poikkeuksellinen muisto, jonka jätämme elämääm. Sinua kohdellaan siten, kuin omatuntosi mitassa kohtelet muita. Ja se mitä teet heikoimmalle on oleva oma kohtalosi hetken päästä. Meillä monesti on käsityksiä, jotka johtavat harhaan, kun emme tiedä mistä puhumme, neuvottelemme tai keskustelemme. Ole siis rohkea kysymyksissäsi ja ota selvää!

#On aika alkaa kehtaamaan!

Älä jätä tuskanhuutajaa huutamaan yksikseen, vaan kysy mikä on hätänä ja voisitko jotenkin auttaa. Pian totuus selviää. Näytetään siis parempaa esimerkkiä, jotta ne, jotka sen aiemman puuttumisen vuoksi väärinkäyttäytyvät, **#voisivat oppia paremman** elämän mallin. Jotta meillä nyt ja tulevilla sukupolvilla olisi edes joku mahdollisuus päästä nykypäivän Someluolasta kohti sivistyksen päivänvaloa ja lopettaa tuo taantumus kohti sosiaalista älyttömyyttä.

Mukavaa viikonloppua!

Teidän Anttinne.

#Ajatustenherättäjä - huomioid

#Haavoittuvaisuus
• Ihminen muistaa sinusta vain sen, miten häntä kohtelit, ei sitä, että ehkä vain yrititkin auttaa. #Huono palvelu pysyy iholla kuin #napalmi.
#Opit
• Kun uskallat mennä lähelle ihmistä ja tutustua syvällisesti, jakaa tarinasi ja kuunnella toisen kertomukset, murrat muureja.
#Hyöty
• Kun päätät, että tämä ei ole parasta mihin pystytään ja haastat ihmiset jatkuvasti kasvamaan. Saat pian vastalahjaksi avaimet salaisuuslaatikkoon.

#Huono palvelu= Johtaminen, siinä missä asiakkaan hoitaminen, on palvelutehtävä. Oletko oikeasti auttanut johdettaviasi onnistumaan tehtävissään, vai tuonut lisää tuskaa? Kokenut tarvitsee toisenlaista ohjausta, kuin vasta aloittanut.

#napalmi= Loukkaus, joka syttyy aina uudestaan tuleen, kun tuo loukkaaja palaa pinnalle (jollain tavalla lähellesi) happea varten. *(Tästä tarina seuraavassa kirjassa, kuinka voit olla väärässä hyviksi luulemistasi ihmisistä).*

Miksi aloitin kirjoittamaan johtajan kirjeitä? Pohtiessani omaa kehitystäni, ja sitä olenko ansainnut paikkani johtajana. Ja myös sitä tasoa, että millä portaalla johtajuuden viidestä tasosta olen johdettavieni mielestä. Tein paljon moraalista itsearviointia ja yksi asia mitä pohdin erityisesti, oli se, että en johtajana ehtinyt viettää tarpeeksi aikaa johdettavieni kanssa. En ainakaan niin paljon, kuin olisin halunnut ja koin tarpeelliseksi. Tuo harmitti, koska me olimme jo melko pitkällä, toisiamme lähentymisen polulla ja fiilis oli välillä jopa taianomainen. Aikaa ei vain ollut tarpeeksi kaikkien muodollisten palaverien ja hektisen työkiireen keskellä viettää yhdessä. Miten siis nostaa itsensä pois sieltä perussuorituksen tasolta kohti parempaa. Kohti seuraavaa tasoa.

Erään yksin pohdinnan aikana kysyin itseltäni kysymyksen, yhden monista, joilla johdin niin itseäni, kuin myös autoin johdettaviani onnistumaan omassa työssään. Tuo kysyminen on jotain, josta aikanaan ilmestyy se kolmas kirja, parempi maailma kysymyksillä johtamisen kulttuurifilosofia. Mutta siinä on kyse elämäntyöstä ja se ei ole aivan vielä valmis;

Niin, ne kysymykset, niitäkin varten kannattaa lukea tämä kirja.

